

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Braguța Tudor xxxxx, decedat la xxxxx

și

Lîsenco Alexandr xxxxx, decedat la xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.05.2010 - 04.03.2013;

Instanța de apel: 28.03.2013 - 22.04.2015;

Instanța de recurs: 13.07.2015 - 02.12.2015;

Instanță de apel: 15.01.2016 - 23.01.2019;

Instanță de recurs: 11.04.2019 - 29.10.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04 martie 2013, Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.190 alin.(5), 361 alin.(2) lit. b), d) Cod penal.

Acțiunea civilă înaintată de ÎM „Servicii Comunale Ungheni” a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. De către organul de urmărire penală, Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco au fost învinuiți că, Tudor Braguța activând în calitate de aprovizionator la Rețelele Termice și Cazangerii din or. Ungheni, ocupându-se de primirea și distribuirea bunurilor materiale la întreprinderea dată și fiind persoană cu funcție de răspundere, prin înțelegere prealabilă cu Alexandr Lîsenco, care activa în calitate de director adjunct al Direcției Interraionale de Producție a Rețelelor Termice și Cazangerii din or. Ungheni prin întocmirea și folosirea documentelor fictive de primire și eliberare a mărfurilor din numele organizației ierarhic superioare către Direcția Interraională de Producție a Rețelelor Termice și Cazangerii or. Ungheni și persoane inexistente, au sustras prin abuz de la întreprinderea unde activau, covoare în proporții deosebit de mari.

Tot ei, împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în luna octombrie 1995, au fabricat o scrisoare de însoțire adresată Direcției Interraionale de Producție a Rețelelor Termice și Cazangerii or. Ungheni,

fictivă cu nr.01-4/1046 datată cu 13.10.1995, din numele directorului general al Asociației Republicane de Producție pentru exploatarea și reparația sistemelor termice comunale „Termocomenergo” și procura fictivă nr.249 datată cu 13.10.1995, pe numele persoanei inexistente, Evghenii Starodub, pentru a elibera chipurile firmei „Trans-Expres” în contul achitării datoriilor, articole de covoare în sumă de 178 912,21 lei.

La 16 octombrie 1995, Alexandr Lîsenco, prin intermediul unor persoane neidentificate de organul de urmărire penală, i-a prezentat directorului Direcției Interrasionale de Producție a Rețelelor Termice și Cazangerii or. Ungheni documentele fictive, indicate mai sus, pe baza cărora Alexandr Lîsenco și Tudor Braguța au primit documentele oficiale pentru primirea de la Combinatul de Covoare Ungheni în contul achitării datoriilor pentru realizarea energiei termice, covoare și saci cu fibre de țesături, în sumă de 178 912,21 lei, potrivit facturii nr.321944 din 17.10.1995.

La 17 octombrie 1995, Tudor Braguța a primit, în baza procurii nr.370 din 16.10.1995 și facturii nr.71998 de la Combinatul de covoare Ungheni, 621 covoare și 22 saci cu fire toarse în sumă de 178 912,21 lei, care potrivit anexelor la facturile nr.073443 și nr.073445, au fost transportate în mun. Chișinău de el și șoferul Constantin Delimarschii cu autoturismul model „MAZ 54323” cu n/î UN AB 827.

În mun. Chișinău covoarele sustrase au fost depozitate la întreprinderea de reparație a utilajului electric „Electroreparații”, situată în sect. Ciocana, unde director era cet. Nicolai Fesenco, cu care Alexandr Lîsenco avea înțelegere la realizarea covoarelor prin rudele sale și care nu știa despre faptul că acestea sunt sustrase. După depozitarea covoarelor, tot în aceeași zi, Tudor Braguța cu același camion, a transportat înapoi în or. Ungheni 22 saci cu fire toarse, depozitându-i la el acasă. Ulterior, covoarele transportate în mun. Chișinău, în rate mici au fost realizate la piața „Calea Basarabiei” din mun. Chișinău, de către fiica lui Nicolai Fesenco, Oxana Cerednicenko (Fesenco-Chira) și Vasili Cerednicenko, iar banii de la realizarea covoarelor Nicolai Fesenco i-a transmis lui Alexandr Lîsenco.

Tot Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în luna iunie 1996, repetat au fabricat o scrisoare fictivă cu nr.01-4/646 datată cu 17.06.1996, din numele Asociației Republicane de Producție pentru exploatarea și reparația sistemelor termice comunale „Termocomenergo” către Direcția Interrasională de Producție a Rețelelor Termice și Cazangerii or. Ungheni, pentru a elibera, chipurile pentru asociația „Nadejda”, în contul achitării datoriilor, articole de covoare în sumă de 283 586 lei și procura nr.954 datată cu 17.06.1996, fictivă, pe numele persoanei inexistente, Valeriu Botnaru, cu drept de a primi producția dată.

La 21 iunie 1996, Alexandr Lîsenco de asemenea prin intermediul unor persoane neidentificate de organul de urmărire penală, i-a prezentat directorului Direcției Interrasionale de Producție a Rețelelor Termice și Cazangerii or. Ungheni documentele fictive indicate mai sus, pe baza cărora Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco au primit documentele oficiale, pentru primirea de la Combinatul de covoare Ungheni, în contul achitării datoriilor pentru utilizarea energiei termice covoare în sumă indicată.

În aceeași zi, Tudor Braguța a primit în baza procurii nr.303 pe factura

nr.41795 din 21.06.1996, de la Combinatul de covoare Ungheni, 851 de covoare în sumă de 283 567,80 lei. Covoarele date au fost transportate în mun. Chișinău de șoferul Constantin Dîrzu cu autocamionul model „KAMA3 5320” cu n/î YH AB 829, remorca n/î YH AA 163 și Petru Suman cu camionul model „MAZ” cu n/î HH HД 584.

În mun. Chișinău covoarele sustrase au fost depozitate la aceeași întreprindere condusă de Nicolai Fesenco cu care Alexandr Lîsenco avea înțelegere la realizarea covoarelor prin rudele sale și care de asemenea nu știa despre faptul că acestea sunt sustrase.

În continuare, covoarele date, în rate mici au fost realizate la piața „Calea Basarabiei” din mun. Chișinău, de către aceeași Oxana Cerednicenko (Fesenco-Chira) și Vasili Cerednicenko, iar banii câștigați de la realizarea covoarelor în sumă de 24 000 dolari SUA, Nicolai Fesenco în mai multe rate i-a transmis lui Alexandr Lîsenco.

Tot T. Braguța și A. Lîsenco împreună cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, au fabricat prin metoda multiplicării la aparatele de tip „Xerox” și folosit documentele oficiale false indicate mai sus, și anume scrisorile nr.01-4/1046 și nr.01-4/646, din numele directorului general al Asociației Republicane de Producție pentru exploatarea și reparația sistemelor termice comunale „Termocomenergo” și procurile nr.249 datată cu 13.10.1995 pe numele Evghenii Starodub și nr.354 datată cu 17.06.1996 pe numele Valeriu Botnaru, care le-au folosit la sustragerea covoarelor de la Direcția Internațională de Producție a Rețelelor Termice și Cazangerii or. Ungheni, în sumă de 465 315,69 lei.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco să fie încetat procesul penal în baza art.art.190 alin.(5), 361 alin.(2) lit. b), d) Cod penal (redacția 2002), corespunzător art.art.123¹, 209 alin.(2) Cod penal (redacția 1961) în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, stabilit prin intermediul art.10 Cod penal (redacția 2002) și respectiv art.46 alin.(3) Cod penal (redacția 1961), cu admiterea în principiu a acțiunii civile în sumă de 433 291,48 lei, soluționarea cărei să fie lăsată în ordinea procedurii civile.

În motivarea cerințelor formulate a invocat aprecierea neobiectivă de către prima instanță a probelor administrate pe caz, și anume: declarațiilor reprezentantului părții vătămate, Vasile Gaviuc, martorilor Elizaveta Buga, Maria Holeavciuc, Nicolai Fesenco, Raisa Gurduza, Anatolie Semihvostov și Constantin Dîrzu și a probelor materiale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 aprilie 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, sentința de achitare adoptată în privința inculpaților Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco, este întemeiată, deoarece probe certe ce ar demonstra săvârșirea faptelor imputate, acuzarea nu a prezentat, concluziile de vinovăție a acestora fiind bazate exclusiv pe presupuneri, fapt inadmisibil într-un proces echitabil.

5. Procurorul, în temeiul pct.6), 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei

la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând motive similare cu cele din apel, subsidiar menționând că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 decembrie 2015, a fost admis recursul, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, potrivit procesului-verbal, instanța de apel a verificat în ședința de judecată declarațiile martorilor Constantin Delimarschi, Elizaveta Buga, Tamara Braguța și Raisa Gurduza și probele materiale: procesele-verbale de confruntare între Tudor Braguța și Constantin Delimarschi din 10.07.1997, între Alexandr Lîsenco și Nicolai Fesenco din 10.07.1997, între Alexandr Lîsenco și Vasili Cerednicenko din 10.07.1997; procesele-verbale de ridicare din 16.07.1997 și 17.07.1997; actul controlului tematic asupra circulației materiale la DIPRTC or. Ungheni din 18.08.1997; procesul-verbal de ridicare și examinare din 10.04.2001, însă acestea nu au fost reflectate și descrise în decizia recurată, iar instanța nu le-a apreciat.

La fel, instanța de recurs a evidențiat că, instanța de apel a omis a se expune asupra declarațiile martorului Nicolai Fesenco, care a indicat că, „...ultimele partide de covoare primite de la Alexandr Lîsenco nu au fost pentru achitarea salariului muncitorilor, acestea au fost vândute de Vasili Cerednicenko, iar banii primiți în urma acestei vânzări au fost transmiși lui Alexandru Lîsenco...”, certificatului eliberat de directorul DIPRTC or. Ungheni, Anatolie Semihostov (f.d.343, vol. I), precum și asupra proceselor-verbale de confruntare între Tudor Braguța și Oxana Fesenco-Chira (Cerednicenko) din 17.07.1997, între Tudor Braguța și Vasili Cerednicenko din 17.07.1997, între Tudor Braguța și Constantin Delimarschi din 17.07.1997.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 23 ianuarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a apreciat obiectiv probele, reieșind din situația de fapt în care sau produs evenimentele, prin coroborare și raport la prevederile legale.

La fel, prevederile legale în prezenta cauză au fost respectate, fapt ce demonstrează, că procesul penal de achitare a inculpaților Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco a fost unul echitabil în sensul art.6 CțEDO, raportat la prevederile art.8 Cod de procedură penală, or, întreg ansamblu de probe, care au fost prezentate și cercetate în prima instanță și instanța de apel, confirmă doar că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Din analiza declarațiilor martorilor Anatolie Semihvostov, Maria Haleavciuc, Elizaveta Buga, Raisa Gurduza și Tamara Braguța, instanța de apel nu a stabilit careva fapte care i-ar incrimina pe Alexandr Lîsenco și Tudor Braguța. Nici un martor nu a indicat la vre-o încălcare, care să fi fost admisă de inculpați în partea ce ține de falsificarea documentelor și sustragerea bunurilor materiale.

Cu referire la declarațiile martorului Nicolae Fesenco, instanța de apel a stabilit că, acestea nu coroborează între ele, fiind contradictorii.

În cadrul confruntărilor dintre inculpații Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco și martorii Constantin Delimarschi, Nicolai Fesenco, Vasili Cerednicenko, Oxana

Cerednicenko din 10 și 17.07.1997 nu sau obținut date noi, aceștia confirmându-și declarațiile anterioare.

Cât ține de recunoașterea procesuală a lui Tudor Braguța și Alexandr Lîsenko de către Oxana Cerednicenko și Vasili Cerednicenko, instanța de apel a reținut că, aceștia nici nu au negat că se cunosc, confirmând acest fapt atât la procedura de recunoaștere, cât și la confruntări.

În continuare, raportând documentele ridicate din contabilitatea SA „Covoare Ungheni” și Direcția Rețelelor Termice și Cazangerii Ungheni la declarațiile inculpaților Tudor Braguța și Alexandr Lîsenko, declarațiile martorilor și rapoartele de expertiză, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu a fost demonstrat faptul falsificării acestora de către inculpați.

Nici unul din martorii audiați la urmărirea penală și la judecarea cauzei nu a confirmat careva circumstanțe care ar indica la fapte de falsificare a documentelor vizate în învinuire.

Și nici prin rapoartele de expertiză nu s-a demonstrat că, Tudor Braguța și Alexandr Lîsenko ar fi falsificat careva documente. Aceste rapoarte de expertiză confirmă faptul falsificării unor documente, dar nu indică direct la inculpați. Nu au fost întreprinse măsuri în vederea identificării mașinilor de dactilografiat, aparatului xerox și a persoanelor fizice care au falsificat documentele, precum și a martorilor acestor acțiuni. Doar faptul, că aceste rapoarte de expertiză confirmă falsificarea documentelor, nu constituie motiv pentru a fi incriminate inculpaților, deoarece după asemenea concluzii necesită a fi administrate probe care să stabilească persoanele care le-au executat.

În opinia instanței de apel, acuzarea nu a prezentat nici probe, care ar confirma sustragerea și cauzarea pagubei materiale întreprinderii, or, din materialele cauzei și declarațiile persoanelor audiate rezultă, că între agenții economici în perioadele vizate în învinuire se aplica procedura de achitare prin barter. Direcția Rețelelor Termice și Cazangerii Ungheni presta servicii termice agenților economici din teritoriu, repara cazane, motoare electrice la alți agenți economici și alte activități economice, iar pentru acestea se efectuau achitări prin barter cu marfă (covoare, conserve, cereale etc.). Datoriile se stingeau reciproc prin sistema de barter între mai multe întreprinderi.

În acest sens, organul de urmărire penală nu a stabilit în deplină măsură relațiile economice pe care le-a avut Direcția Rețelelor Termice și Cazangerii Ungheni în raport cu Asociația Republicană de Producție pentru Exploatarea și Reparația Sistemelor Termice Comunale „Termocomenergo”, SA „Covoare Ungheni”, firma „Trans-Expres”, SRL „Nadejda” și întreprinderea de Reparație a Utilajului Energetic, suma de datorii care au existat între aceste întreprinderi, modul în care sau format, modalitatea și mecanismul în care acestea au fost achitate și documentele care confirmă aceste fapte.

Documentele ridicate și indicate în învinuirea inculpaților nu au fost verificate prin prisma activităților economice ale întreprinderilor vizate mai sus. Aceste documente confirmă anumite circumstanțe, dar nu cele de falsificare de către inculpați. Nu s-a făcut o delimitare între acțiunile legale de achitare a datoriilor prin barter și preținsele acțiuni ilegale de falsificare, cu sustragerea bunurilor materiale.

La fel, în opinia instanței de apel, acuzarea nu a stabilit nici legătura cauzală dintre pretinsa falsificare și sustragerea bunurilor materiale, fapt care-i important pentru existența infracțiunii de escrocherie. Și nici pretinsul prejudiciu nu a putut fi argumentat de reprezentantul părții vătămate, invocându-se că la evidența contabilă nu figurează asemenea date.

Instanța de apel a mai reținut că, Alexandr Lîsenko se învinuiește că, la 17.06.1996 a falsificat scrisoarea fictivă și la 21.06.1996 a prezentat-o directorului întreprinderii din Ungheni, dar conform fișei personale a lui Alexandr Lîsenko de la întreprindere și a declarațiilor acestuia, de la 17.06.1996 până la 04.07.1996 acesta s-a aflat în concediu și era plecat peste hotare la tratament.

În dosarul penal nu au fost prezentate documentele primare ale inventarierii, prin care să se confirme apartenența etichetelor și covoarelor ridicate la documentele care se pretind a fi falsificate. Nici actele întreprinderii ierarhic superioare nu indică la ilegalități din partea lui Tudor Braguța și Alexandr Lîsenko.

La 12 iunie 1997, la Direcția Rețele Termice și Cazangerii Ungheni, a fost efectuată revizia documentară a bunurilor materiale care au fost eliberate în contul achitării datoriilor pentru energia termică de către fabrica de conserve și fabrica de covoare Ungheni. S-a constatat, că toată producția a fost luată la evidență și că divergențe nu au fost stabilite. Actul de revizie nu indică careva neajunsuri a bunurilor materiale și financiare, precum nici fapte conținute în învinuire.

Actul controlului tematic asupra circulației bunurilor materiale la întreprinderea Interraională de Producție a Rețelelor și Centralelor Termice Ungheni din 18.08.1997 indică la încălcări a Legii contabilității, dar nu la mecanismul producerii încălcărilor și la persoane concrete.

Declarațiile lui Nicolai Fesenco, Vasili Cerednicenko și Oxana Cerednicenko, de către instanța de apel au fost apreciate critic, deoarece aceștia sunt rude și activau în comun acord, obținând profit de la realizarea covoarelor, fiind persoane cointeresate.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a notat că, aceasta a fost respinsă în mod întemeiat, motivat și potrivit dispozițiilor legale.

8. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanțele de judecată au dat o apreciere greșită probelor examinate în cadrul ședințelor de judecată.

În susținerea acuzării, sunt declarațiile reprezentantului părții vătămate, Vasile Gaviuc în cadrul ședinței instanței de apel, martorilor Maria Holeavciuc, Nicolai Fesenco din cadrul urmăririi penale și instanțele de judecată, din care se constată implicarea nemijlocită a lui Alexandr Lîsenko în asigurarea prezenței covoarelor și realizarea acestora prin intermediul lui Nicolai Fesenco și Vasili Cerednicenko.

Instanțele au apreciat eronat aceste declarații, deși, în opinia acuzării, motive de a pune la îndoială aceste declarații nu sunt, acestea fiind veridice și consecvente.

La fel, vinovăția inculpaților se confirmă prin declarațiile martorilor E. Buga, R. Gurduza, A. Semihvostov și probele materiale administrate.

Astfel, deși inculpații Tudor Braguța și Alexandr Lîsenko nu și-au recunoscut vina, o simplă raportare a depozițiilor contradictorii ale acestora cu alte

probe pe dosar infirmă versiunea inculpaților precum că nu sunt implicați pe cazul acțiunilor specificate în învinuire.

Reieșind din cele expuse, acuzarea consideră că instanțele de judecată nu au clarificat obiectiv aprecierea circumstanțelor și mijloacelor probatorii care au stat la baza învinuirii lui Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco, menținând o decizie ilegală de achitare din care considerente în scopul aprecierii echitabile și juste este necesară rejudecarea cauzei.

9. Asupra recursului declarat de procuror a prezentat referință avocatul Anatolie Bobu în interesele inculpatului Alexandr Lîsenco, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind lipsit de temeiuri legale.

10. Judecând recursul ordinar declarat și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor dosarului, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Se semnalizează că, autorul recursului invocă drept temei pentru recurs pct.6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt.

Însă din materialele cauzei rezultă că, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, conform certificatului de deces nr.20, eliberat la 17 ianuarie 2017 de OSC Ungheni, inculpatul Alexandr Lîsenco născut la 12 aprilie 1950, a decedat la 15 ianuarie 2017 în or. Ungheni și certificatului de deces nr.219, eliberat la 10 octombrie 2018 de Serviciul stare civilă Ungheni, inculpatul Tudor Braguța născut la 22 octombrie 1949, a decedat la 07 octombrie 2018 în mun. Ungheni.

În asemenea circumstanțe, bazându-se pe constatările relevante din hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 08 aprilie 2008, în cauza Grădinar versus Moldova, Colegiul penal lărgit concluzionează că continuarea post-mortem a procesului penal și constatarea vinovăției sau nevinovăției decedatului în comiterea infracțiunii incriminate este inechitabilă și incompatibilă cu ansamblul de garanții, acordate de art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, deoarece la momentul decesului acesta a beneficiat de prezumția de nevinovăție, iar în consecința decesului, el a fost decăzut din posibilitatea exercitării dreptului la apărare.

În astfel de circumstanțe instanța de apel urma să caseze sentința și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal în privința inculpaților Tudor Braguța și Alexandr Lîsenco în legătură cu decesul inculpaților.

Totuși, ținând cont de faptul că art.427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, inclusiv și la etapa recursului ordinar procesul penal urmează a fi încetat, dacă a intervenit decesul inculpatului.

Din cele relatate rezultă că, în atare situație de drept, acțiunea penală se stinge și odată cu ea, încetează procesul penal, întrucât acțiunea penală este personală, iar în caz de deces al făptuitorului, dispăre subiectul activ al acțiunii, astfel că organele judiciare nu pot adopta decât soluția de încetare a procesului penal.

Astfel spus, odată ce făptuitorul a decedat, apare ca lipsită de fundament juridic orice continuare a procesului penal, pentru că o acțiune penală nu se mai

poate exercita față de un subiect care nu mai există.

În acest aspect, Curtea Europeană în hotărârea sa din 29.08.1997, în cauza A.P., M.P. et T.P. c. Suisse, a menționat că: „...răspunderea penală încetează odată cu moartea autorului infracțiunii și a succede culpabilității defunctului nu este compatibil cu normele justiției penale într-o societate guvernată de preemțiunea dreptului”.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl admite, casează hotărârile judecătorești și dispune încetarea procesului penal, deoarece a intervenit decesului inculpaților.

Circumstanțele expuse impun, astfel, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2019 și sentinței Judecătoriei Ungheni din 04 martie 2013 și dispunerea încetării necondiționate a procesului penal, în legătură cu intervenirea decesului inculpaților.

11. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Liliana Pasat, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2019 și sentința Judecătoriei Ungheni din 04 martie 2013, în cauza penală în privința lui *Braguța Tudor xxxxx* și *Lîsenco Alexandr xxxxx* și se dispune încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea decesului inculpaților.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 05 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico